

Uchwała nr 33
Rady Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Gdańskiego
z dnia 17 III 2021 roku

w sprawie
w sprawie wszczęcia postępowania nostryfikacyjnego dyplomu doktora habilitowanego
Oksany Povsyn tytuł dysertacji: „Zasady teoretyczne i metodyczne przygotowania
zawodowego do działalności kierowniczej przyszłych specjalistów w dziedzinie
bezpieczeństwa człowieka”

§ 1

Rada Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Gdańskiego działając w oparciu o art. 328 ust. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018r.— Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668) oraz w oparciu o Rozporządzenie Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018r. w sprawie nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki nadanych za granicą (Dz. U. poz. 1887)

po zapoznaniu się z opinią Komisja ds. Nostryfikacji Stopni i Tytułów Naukowych Rady Dyscypliny Pedagogika oraz dokładnej analizie autoreferatu, recenzji oraz dorobku naukowego Pani Oksany Povsyn

Rada Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Gdańskiego podjęła uchwałę o niewszczęciu postępowania nostryfikacyjnego dyplomu doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych dyscyplinie pedagogika, który został uzyskany na podstawie osiągnięcia zatytułowanego „Zasady teoretyczne i metodyczne przygotowania zawodowego do działalności kierowniczej przyszłych specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa człowieka”

UZASADNIENIE:

Z treści autoreferatu i przedstawionych opinii sporządzonych przez Recenzentów wynika wprost, że aktualność podjętego przez dr Oksanę Povstyn problemu badawczego wiąże się z sytuacją polityczną, w której obecnie znajduje się Ukraina. Implikacją praktyczną badań pani Oksany Povstyn jest restrukturyzacja procesu kształcenia w celu rozwiązania „rażących problemów” w kształceniu kadetów i studentów.

Konstruowana przez Autorkę propozycja kształcenia w ramach instytucji szkolnictwa wyższego Państwowej Służby Ukrainy ds. sytuacji nadzwyczajnych ma opierać się na: podejściu systemowym, teorii zarządzania, jak również na „nowoczesnych humanistycznych, demokratycznych, psychologicznych, moralnych i etycznych zasadach” oraz wzorcach dydaktycznych.

W swoim autoreferacie, ani też we wskazanych artykułach Autorka nie przedstawia pedagogicznej czy psychologicznej teorii „sytuacji informacyjno-edukacyjnej”; podobnie jest w przypadku pojęcia „kompetencje kierownicze”. Taki sam poważny stan niedoboru teoretycznego pojawia się w przypadku kluczowego pojęcia „osobowość”. Żadna z analizowanych prac dr Oksany Povstyn nie zawiera teorii osobowości. Trudno zatem oceniać walor pedagogiczny (i psychologiczny) dysertacji, gdyż nie posiada ona zaplecza teoretycznego w postaci teorii pedagogicznej dla problemu kształcenia zawodowego

specjalistów ds. bezpieczeństwa człowieka. Dla Autorki w tym zakresie kluczowa jest teoria zarządzania. Wobec tych argumentów Rada Dyscypliny Pedagogika wyraża swoje wątpliwości czy prezentowana praca – tzn. główne osiągnięcie naukowe – jest pracą, a tym samym badaniami z pedagogiki czy raczej z zakresu zarządzania.

Dr Oksana Povstyn w swojej pracy formułuje hipotezę, że podniesienie skuteczności poziomu kształcenia zawodowego specjalistów ds. bezpieczeństwa człowieka jest możliwe wtedy, gdy zostanie skonstruowany innowacyjny/ autorski model kształcenia, który spełni następujące „warunki pedagogiczne”:

1. Teoretycznie uzasadni systemową motywację do rozwoju umiejętności i cech zarządzania. Mamy tu więc do czynienia z teoretycznym uzasadnieniem warstwy ideologicznej kształcenia.
2. Usystematyzuje i interdyscyplinarnie skoooperuje treści przygotowania do działalności kierowniczej.
3. Kompleksowo zaprojektuje praktyczne przygotowanie do działalności kierowniczej.
4. Stworzy innowacyjną technologię kształtowania kompetencji kierowniczych.
5. Ukierunkuje ciągłą organizację przygotowania do działań kierowniczych.

Powyższa hipoteza badawcza zakłada, że ten model potrzebuje działania na czterech poziomach metodologicznych: filozoficzno-metodologicznym, naukowym, psychologiczno-pedagogicznym i interdyscyplinarnym. Z powyższego zdania jednoznacznie wynika, że dr Oksana Povstyn nie traktuje pedagogiki (podobnie jak i psychologii) jako nauki. To stanowisko metodologiczne jest logicznie spójne z wcześniejszym stwierdzeniem, że Autorka nie konstruuje pedagogicznych (i psychologicznych) teorii „sytuacji informacyjno-edukacyjnej”, „kompetencji kierowniczych” i „osobowości”. Trudno wobec tego rozpoznać jak pedagogiczne i psychologiczne dr Oksana Povstyn konstruuje zakresy semantyczne wymienionych pojęć. Analiza treści autoreferatu i dołączonych opinii recenzentów wskazuje, że dr Oksana Povstyn korzysta z pedagogiki (i psychologii) na sposób instrumentalny. Autorka nie konstruuje w swoich badaniach teorii pedagogicznej, która pozwoliłaby przykładowo krytycznie zinterpretować istniejący model kształcenia specjalistów ds. bezpieczeństwa, jego projekt naprawczy a także płynące z działań edukacyjnych konsekwencje dla osobności człowieka – na problem zwraca uwagę także Oleksander Romanovski. Stąd zapewne Autorka nie podnosi spraw etyki takiego kształcenia – na co zwraca uwagę Nella Nychkalo.

Doktor Oksana Povstyn nie wykorzystuje potencjału teoretycznego pedagogiki i psychologii, sięga jedyne po określone treści z zakresu teorii praktyki (metodyki), które obie dyscypliny konstruuje. Jest to jednak niewystarczające także dla konstruowanej przestrzeni metodologicznej – na co zwraca uwagę Nella Nychkalo – co znajduje odzwierciedlenie w tym, że Autorka weryfikuje „warunki pedagogiczne”, a nie „systemy, modele, metody, kompleksy dydaktyczno- wychowawcze itp.”.

Rada Dyscypliny zwróciła również uwagę na fakt, że analiza treści witryn internetowych czasopism, w których publikowała dr Oksana Povstyn jednoznacznie wskazuje, że nie są to czasopisma naukowe, które za cel stawiają rozwój nauki i aspirują do bycia platformą wymiany myśli naukowej.

Konkluzje:

1. Rada Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Gdańskiego nie prowadzi badań naukowych nad kształceniem zawodowym w ogólnym ujęciu, jak również nad kształceniem zawodowym na potrzeby bezpieczeństwa państwa i bezpieczeństwa człowieka. Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego nie prowadzi także

kształcenia we wskazanych obszarach. Jest to zatem formalna przeszkoda wszczęcia nostryfikacji stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Oksany Povstyn.

2. Przedstawiony projekt badawczy nie jest projektem naukowym, ale jest to projekt metodyczny. Jego cel wyraźnie wynika z zapotrzebowania praktyki.
 - a) Analizowany projekt badawczy nie wpisuje się w dorobek naukowy dyscypliny pedagogika. Doktor Oksana Povstyn korzysta z pedagogicznej i psychologicznej teorii praktyki na sposób instrumentalny, co pozwala Jej skonstruować tzw. „warunki pedagogiczne” dla projektu, zrekonstruować zakresy semantyczne pojęć „sytuacja informacyjno-edukacyjna”, „kompetencje kierownicze”. Autorka nie tworzy pedagogicznych teorii „sytuacji informacyjno-edukacyjnej”, „kompetencji kierowniczych” i „osobowości”.
 - b) Analiza strony metodologicznej projektu badawczego poddaje w wątpliwość kompetencje metodologiczne dr Oksany Povstyn, w zakresie prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie pedagogika a także Jej świadomość metodologiczną (pedagogiczną) w obszarze konstruowanego przez Nią projektu badań edukacyjnych.

§ 2

Wyniki głosowania w sprawie wszczęcia postępowania nostryfikacyjnego dyplomu doktora habilitowanego Oksany Povstyn tytuł dysertacji: *„Zasady teoretyczne i metodyczne przygotowania zawodowego do działalności kierowniczej przyszłych specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa człowieka”* (głosowanie tajne):

Za: 1

Przeciw: 13

Wstrzymało się: 2

Liczba obecnych: 16

Liczba uprawnionych do głosowania: 16

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

 PRZEWODNICZĄCA
RADY DYSCYPLINY PEDAGOGIKA
UNIWERSYTET GDAŃSKI
Justyna Siemianow
dr hab. Justyna Siemianow,
profesor Uniwersytetu Gdańskiego